

La realitat planta cara a la ficció

Els escriptors lleidatans Pep Coll, Maria Barbal i Albert Villaró revelen els secrets de les seues últimes novel·les en una taula redona a Abacus

LLEIDA • “David Reguant és el nom d’un dels meus personatges de ficció. Totalment inventat. A la meua novel·la viu en un poble de dos cases, té un Seat Panda i un germà metge a Barcelona”, explicava ahir l’escriptor Albert Villaró. “Quan la vaig publicar se’m va presentar un home amb les mateixes característiques, molest perquè l’havia reflectit a la seua novel·la”, revelava el col·laborador de SEGRE, a qui l’existència d’un “altre” David Reguant real i amb les mateixes característiques havia agafat totalment per sorpresa. A l’escriptor de Personada Pep Coll li van comentar fa uns dies que el nom del protagonista del seu últim llibre, *El salvatge dels Pirineus*, Ventura Mir, “és també el nom d’un notari de Balaguer”. Eren algunes de les curioses coincidències amb la realitat que van confessar els autors convocats a la taula redona *De què parlen els escriptors lleidatans d’ara?*, organitzada per la cooperativa Abacus i moderada pel professor i col·laborador de SEGRE, Andreu Lonçà.

Malgrat aquestes curioses coincidències, la relació de la novel·la amb la realitat “és un concepte complicat, perquè la mateixa realitat és percebuda diferent per cada persona”, afirmava l’escriptora de Tremp Maria Barbal. Segons la seua opinió, les obres parteixen de “les experiències, coneixements, somnis, desitjos... de l’autor, que conformen una realitat, no la de la vida, sinó la de la novel·la”. Per l’autora de *Pais íntim*, “una altra cosa són els referents com el temps i l’espai. A la meua última obra es reconeixen perfec-

Maria Barbal, Andreu Lonçà, Pep Coll i Albert Villaró, abans de començar la taula redona.

Personatges reals

- Alguns personatges inventats per escriptors han resultat existir en la vida real sense que els autors de la novel·la ni tan sols s’ho imaginessin.

tament dos pobles del Pallars, a més de Barcelona i Mataró. Tots aportem una mica de referents temporals i territorials, encara que cada escriptor decideix la importància que té en la seua obra”. Per Villaró, “parlar del

Temes universals

- Els temes que tracten els escriptors de Lleida són els mateixos que els de qualsevol altre lloc i copen premis com el Prudenci Bertrana, el Carlemany o el Sant Joan.

territori que conec és bàsic, em costaria molt escriure sobre Nova York, a les meues novel·les es percep la simbiosi entre la gent i el medi, la muntanya comporta un caràcter difícil, i això es nota en el que escric”.

Per la seua part, Coll va aclarir que a *El salvatge dels Pirineus*, malgrat estar situat a Malpui, “l’obra no pretén descriure el territori ja que la decisió individual d’estar sol li podria passar en qualsevol lloc”. Per l’autor, “en una novel·la busques crear un món coherent, no que sigui o no real”. Per si algú en tenia dubtes, va quedar clar que “els temes dels autors de Lleida són els mateixos que els de qualsevol altre lloc”. Això és, eleccions personals, llibertat individual, relacions familiars, injustícies socials, drames provocats per les guerres.... Literatura. ●